

לִיָּהּ, לְמִיתִי לְגַבְהִי אִמְנֵם כֹּאשֶׁר יַעֲקֹב חֹזֵר מִחֶרֶץ נֹאמַר בּוֹ 'וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאכֵי

אֱלֹהִים', כִּי עֵתָּה מַלְאכֵי הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאִת אֱלֹהִים רִיצּוּ וּפִיִּסּוּ אוֹתוֹ כִּי זֶה הַמַּלְכוּת שֶׁלַּחָה

אֵלָיו מַלְאכִים בְּכַדִּי לְרִצּוֹת אוֹתוֹ לְבוֹא אֵלָיָהּ.

יַעֲקֹב רָאָה אֶת מַלְאכֵי ז"א שֶׁהוּא מִידַת יוֹם וְהוּא רָאָה אֶת מַלְאכֵי הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא

מִידַת לַיְלָה

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כֹּאשֶׁר רָאִים. מֵאֵי כֹּאשֶׁר רָאִים וּמִשׁ"כ וַיֹּאמֶר

יַעֲקֹב כֹּאשֶׁר רָאִים מִהַּ הַפִּירוּשׁ 'כֹּאשֶׁר רָאִים'. אֵלָיו מַלְאכֵי יְדִיּוֹם,

וּמַלְאכֵי דְלִילָה הָיוּ, וְאֶתְכֶסְיָאוֹ מִנִּיָּהּ, וְלִבְתָּר אֶתְגַּלִּיִּין

לִיָּהּ. וְעַל דָּא כֹּאשֶׁר רָאִים אֵלָא יַעֲקֹב רָאָה אֶת מַלְאכֵי ז"א שֶׁהוּא מִידַת יוֹם

וְהוּא רָאָה אֶת מַלְאכֵי הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא מִידַת לַיְלָה, שְׁבַתְחִילָה הָיוּ הַמַּלְאכִים נְעֻלְמִים מִמֶּנּוּ

וְאַחֲ"כ הֵם נִגְלוּ לוֹ, וּמִשּׁוֹם כֵּךְ נֹאמַר בּוֹ 'כֹּאשֶׁר רָאִים' כִּי עֵתָּה הוּא רָאָה אוֹתָם, כְּתִיב

מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה. מִהֲכָא דְהוּא אֵלָיו דִּימָמָא, וְאֵלָיו

דְלִילִיא וְהֵנָּה נֹאמַר עַל הַמַּלְאכִים 'מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה', וּמִכָּאן אֲנִי לְמִדִּים שֶׁהִיוּ עִמּוֹ

מַלְאכֵי ז"א הַנִּקְרָא יוֹם וּמַלְאכֵי הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָא לַיְלָה. אֵינּוֹן דְלִילִיא כְּתִיב

בְּהוּ, (דף רכ"ו ע"א) מִחֲנֵה אֱלֹהִים כִּי עַל מַלְאכֵי הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָא לַיְלָה נֹאמַר

בָּהֶם 'מִחֲנֵה אֱלֹהִים', שֶׁהֵם מִחֲנֵה הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָא אֱלֹהִים, וְאֵינּוֹן דִּימָמָא,

כְּתִיב בְּהוּ, זֶה וְעַל מַלְאכֵי ז"א נֹאמַר בָּהֶם 'זֶה' כִּי מֵאַחֵר שֶׁהֵם הָיוּ מַלְאכֵי ז"א אִזּוֹ

לְכֵן יִצְדַּק בָּהֶם לְשׁוֹן זֶה וְלֹא זֹאת. וְעַל דָּא וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא

מִחֲנֵים. תִּרִין מִשְׁרִיִּין וּמִשּׁוֹם כֵּךְ כְּתוּב 'וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מִחֲנֵים' מִלְשׁוֹן

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שני מחנות שהם מחנה ז"א ומחנה המלכות. **וְהִשְׁתָּא מִשְׁרֵיין קְדִישֵׁין**
חֲמִינָא הָכָא. וְפָאָה אֶרְחֵי דְאַתִּינָא הָכָא ואמר רבי אלעזר שעתה
 אני רואה כאן שני מחנות של מלאכים קדושים שהם מחנה רשב"י ומחנה רבי פנחס סבי
 אשרי דרכי שבאתי לכאן.

כל האומר שלוש פעמים בכל יום פרק תהלה לדוד מובטח לו שהוא בן העולם
 הבא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מֵאֵן דִּפְתָּח פְּתָחָא יִימָא אמר רשב"י לבנו
 רבי אלעזר מי שפתח את הפתח לדרוש בדברי תורה הוא ימשיך עתה לומר עוד
 סודות תורה. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תְּנִינֵן, כֹּל מֵאֵן דְּאָמַר תְּהִלָּה**
לְדוֹר בְּכָל יוֹם תְּלַת זְמָנִין, אִיהוּ בֵּר עֲלָמָא דְאַתִּי. וְהָא
אַתְמַר טַעְמָא ואמר רבי אלעזר שהרי למדנו שכל האומר שלוש פעמים בכל יום
 פרק תהלה לדוד מובטח לו שהוא בן העולם הבא, וכבר למדנו את טעמו שנאמר בו 'פותח
 את ירך ומשביע לכל חי רצון' שהוא שבח הכנת הפרנסה והמזון לכל העולם [רלז]. **אִי**
בְּגִין פְּרִנְסָה וּמְזוּנָא דְכָל עֲלָמִין, תְּרִין זְמָנִין אֵינּוֹן בְּכָל
יוֹמָא בְּעַפְרָא וּבִפְנִיָא, דְכְּתִיב, (שמות טו) בָּתַת יְהוָה לָכֶם

אור הרשב"י

אשרי תמימי דרך דאתיא בתמיניא אפיין!
 אלא משום דאית ביה פותח את ירך – נימא
 הלל הגדול דכתיב ביה: נתן לחם לכל בשר!
 – אלא: משום דאית ביה תרתי.

[רלז] כדאיתא בברכות דף ד' עמוד ב' אמר
 רבי אלעזר אמר רבי אבינא: כל האומר
 תהלה לדוד בכל יום שלש פעמים – מובטח
 לו שהוא בן העולם הבא. מאי טעמא?
 אילימא משום דאתיא באל"ף בי"ת – נימא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּעֶרְבַּ בָּשָׂר וְגו', אִמָּאִי תִלָּת וּמִנִּין בְּכָל יוֹמָא וקשה שאם טעם הדבר הוא שמאחר שיש בו את סוד הפרנסה והמזון של כל העולם אז די לאומרו רק פעמיים ביום, מאחר ששתי פעמים בכל יום בבוקר ובערב הקב"ה מפרנס וזן את כל העולם וכמש"כ 'בתת ה' לכם בערב בשר לאכול ולחם בבקר לשבוע' ואם כן למה צריך לאומרו שלוש פעמים בכל יום ויום. **אֵלָא תִרִין לְמִזוּנָא דְּבִנֵי אִינְשֵׁי וּדְכָל עֲלָמָא. וְחָד לְמִיָּהֵב תּוֹקֶפָא לְהֵחֳוֹא אֲתָר דְּפִתִּיחוּ יְדוּי** אלא שתי פעמים צריך לאומרו כנגד המזון של בני האדם וכל העולם, ופעם שלישית צריך לאומרו בכדי לתת חוזק וכח לאותו מקום של פתיחת הידים שהיא המלכות הזנה ומפרנסת את כולם (מק"מ).

מזון אחד כנגד מזון העשירים, השני כנגד העניים, השלישי למלכות לתת לה כח להשפיע לתחתונים

וְתִרִין מִזוּנִין אֵלִין מִשְׁנֵיין דָּא מִן דָּא והנה שני המזונות של בני האדם הם משונים זה מזה, **וְכִלְהוּ תִלָּת מִזוּנֵי פְתִיבֵי הָכָא** וכולם הם שלוש סוגים של מזונות שנזכרו כאן, **וְאִתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, דָּא מִזוּנָא דְּעֵתִירִי, דִּיָּהִיב מִיכְלָא סְגִי בְּעֵתוֹ, הָא חָד** כי מש"כ 'ואתה נותן להם את אכלם בעתו' הוא כנגד מזון העשירים שנותן להם הקב"ה מאכל מרובה בזמן הראוי והוא סוד של מזון אחד. **תִּרִין, דְּכִתִּיב וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן, דָּא מִזוּנָא דְּמִסְכֵּנִי, דְּאִינוּן שְׂבִיעִין מְרָצוֹן, וְלֹא מִגּוּ מִיכְלָא סְגִי** מזון שני הוא מש"כ

הלימוד היומי

וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן שֶׁהוּא מִזּוֹן הָעֲנִיִּים שֶׁהֵם שְׁבָעִים רֶק מִהֲרִצּוֹן שֶׁל הַסְתַּפְּקוֹת בְּמוֹעֵט וְלֹא מִתּוֹךְ מֵאֵכֶל רֵב. תִּלְתִּי דִּכְתִּיב פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, דָּא תּוֹקֶפָא לְהֵהוּא אֲתָר, וּבִפְתִּיחוֹ דִּידוֹי, נִפְקָא רִצּוֹן וְשִׁבְעָא לְכָלֵּא וְסוּג שְׁלִישִׁי הוּא מִשׁ"כ 'פּוֹתַח אֶת יָדְךָ' שֶׁהוּא לִתַּת כַּח לֵאֲוֹתוֹ מִקּוֹם שֶׁל הַמַּלְכוּת הַמִּשְׁפִּיעָה אֶת שְׁפַע הַמִּזּוֹן לְכוֹלֵם, שְׁע"י שֶׁהִיא פּוֹתַחַת אֶת יְדֶיהָ לְהַשְׁפִּיעָה אִזּו יוֹצֵא רִצּוֹן וְשׁוֹבֵעַ לְכוֹלֵם כָּל אֶחָד כְּפִי הָרָאוּי לוֹ.

חִיּוֹב הָאָדָם לּוֹמֵר פַּעֲמִיִּים פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וְהָאֹמֵר יוֹתֵר מִשְׁבַּח לְקַב"ה תּוֹ הִכִּי אוֹלִיפְנָא, דִּלָּא אִיהוּ אֶלָּא תִּרִי זְמַנִּי, בְּגִין מְזוֹנָא וּפְרָנְסָה בְּכָל יוֹמָא. דְּאֵלִין חִיּוּבָא עַל בְּרַ נִשׁ וְעוֹד אִמֵּר רַבִּי אֶלְעִזֹּר שֶׁכֶּךָ לְמַדְתִּי שְׁאִין חִיּוּב לּוֹמֵר אֵלָּא רֶק שְׁתֵּי פַעֲמִים בְּכָל יוֹם פּוֹתַח אֶת יָדְךָ בְּכַדִּי לְבַקֵּשׁ עַל הַמִּזּוֹן וְהַפְּרָנְסָה בּוֹקֵר וְעֶרֶב בְּכָל יוֹם, וְשְׁתֵּי פַעֲמִים אֵלּוּ הֵם חִיּוּב עַל הָאָדָם. וְאִי אִמֵּר יִתִּיר, לֹא בְּגִין חוּבָה אִיהוּ, אֶלָּא בְּגִין שְׁבָחָא, גּוֹ תִּשְׁבַּחַן דְּזְמִירוֹת דְּדוֹד מְלָכָא וְאִם הוּא אֹמֵר יוֹתֵר מִכֵּן הוּא לֹא בְּשִׁבִּיל הַחִיּוּב אֵלָּא הוּא בְּכַדִּי לְשַׁבַּח אֶת הַקַּב"ה שֶׁהוּא מִשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְכוֹלֵם, וְהוּא הַשְׁבַּח שֶׁל תַּהֲלָה לְדוֹד שְׁאוֹמְרִים בְּתוֹךְ הַתְּשַׁבְּחוֹת וְהַפְּסוּקִי דּוֹמְרָה שְׁאוֹמֵר דּוֹד הַמֶּלֶךְ. (ס"א דְּנִפְיָק יְדוֹי דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְרִיךְ וְשִׁבְעִים מְרִצּוֹן וְעַל דָּא לֹא חִיּוּבָא הוּא אֶלָּא תִּרִי זְמַנִּי בְּיוֹמָא וְשְׁבָחָא אִיהוּ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַת לוֹ זְמִירוֹת דְּדוֹד מְלָכָא) מֵאִי טַעֲמָא וְזֶה הַטַּעַם שֶׁפֶּרַק תַּהֲלָה לְדוֹד בְּפִסּוּקֵי דּוֹמְרָה הוּא רֶק שְׁבַח וְלֹא בִקְשָׁה עַל הַמִּזּוֹן. בְּגִין דְּפְרָנְסָה לָא חֲזִי לְמִשְׁאַל אֶלָּא בְּתַר עֲלֻתָּא

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי